

FELLINGER KÁROLY

folytonos

Gyerekeinkben,
unokáinkban
keressük azt,
amivé lettünk volna,
hátha ők,
számba véve
minden eshetőséget,
szembejönnek az elhagyott,
körbejárt idővel.

A tudásban, mint az
éretlen almában,
ott a beteljesülés
fognyoma.

Fázó kályháról
álmodik a nap,
elég, ha
hétköznapiabb.

ártér

Az új vers tisztára az,
ahogyan nem
egész pontosan
visszaidézem
valamelyik régi szövegem:
amikor megfeledekzem magamról,
magam elé sietek.

nélkülem

Gyerekként arra tanított az anyám,
hogy aki kifordítva veszi fel a ruháját,
az szerencsés lesz, még
a bal tenyerének se kell viszketnie.
Most, amikor megfáradt szegény,
amikor már közel jár a nyolcvanhoz,
amikor naponta fordítva
vagy kifordítva veszi fel a pulóverét,
inkább szerencsétlennek érzi magát,
azon idegeskedve, hogy a lottószámokat,
melyeket negyven éve rakosgat ide-oda,
még nem adta fel a héten,
pedig megígértette
vele halála előtt az apám.

